

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Мікадо-2020“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 202, окремих приписів пункту 4 частини першої статті 226 Господарського процесуального кодексу України

К и ї в
5 липня 2023 року
№ 106-3(I)/2023

Справа № 3-106/2023(198/23)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Кривенка Віктора Васильовича – головуючого,
Петришина Олександра Віталійовича – доповідача,
Філюка Петра Тодосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Мікадо-2020“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 202, окремих приписів пункту 4 частини першої статті 226 Господарського процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Петришина О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Товариство з обмеженою відповідальністю „Мікадо-2020“ (далі – Товариство) в особі директора Харченка Руслана Миколайовича – звернувся до Конституційного Суду України з

клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частині третій статті 22, частині першій статті 55, пункту 1 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) частину четверту статті 202, окремі приписи пункту 4 частини першої статті 226 Господарського процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до частини четвертої статті 202 Кодексу „у разі неявки позивача в судове засідання без поважних причин або неповідомлення ним про причини неявки, суд залишає позовну заяву без розгляду, крім випадку, якщо від нього надійшла заява про розгляд справи за його відсутності і його нез’явлення не перешкоджає вирішенню спору“.

Згідно з приписами пункту 4 частини першої статті 226 Кодексу суд залишає позов без розгляду, зокрема, якщо „позивач (його представник) не з’явився у судове засідання або не повідомив про причини неявки, крім випадку, якщо від нього надійшла заява про розгляд справи за його відсутності і його нез’явлення не перешкоджає вирішенню спору“.

Автор клопотання вважає, що „норма права, яка є предметом конституційного контролю, має низьку юридичну якість і є незрозумілою, саме як результат дій законодавця“. На думку заявника, „застосування судом ч. 4 ст. 202 та п. 4 ч. 1 ст. 226 ГПК України може створити невідповідні обмеження чи перепони в реалізації права на судовий захист для невизначеного кола осіб“.

На підтвердження своєї позиції Товариство посилається на Конституцію України, кодекси, закони України, рішення Конституційного Суду України, практику Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у його справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове

клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що автор клопотання не навів аргументів, які підтверджували б, що частина четверта статті 202, окремі приписи пункту 4 частини першої статті 226 Кодексу порушують його права, гарантовані Конституцією України. Натомість суб'єкт права на конституційну скаргу обмежився вибіркоvim цитуванням законодавства України, висловленням гіпотетичних причин неявки учасника справи у судове засідання, порівнянням оспорюваних положень Кодексу з їх попередніми редакціями, а також порівнянням інституту залишення позову без розгляду у господарському та в цивільному процесах, що не можна вважати належним обґрунтуванням в розумінні вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Мікадо- 2020“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 202, окремих приписів пункту 4 частини першої статті 226 Господарського процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**